

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΩΛΗΣΗ ΓΗΣ ΣΤΑ ΝΗΣΙΑ ΜΑΣ

Με αφορμή τη συζήτηση γύρω από τις στρατηγικές επενδύσεις στις Κυκλάδες αλλά και σε όλη τη νησιώτικη επικράτεια, θα αναφερθώ στο φαινόμενο που συμβαίνει τις τελευταίες δεκαετίες και εντείνεται τα τελευταία χρόνια στα νησιά μας. Το θέμα αυτό είναι η ζήτηση για αγορά ακινήτων από αγοραστές Έλληνες και ξένους. Η τοποθέτηση μου θα αναφέρετε σε πραγματικά γεγονότα ντόπια και διεθνή που οδηγούν σε συμπεράσματα για το κατά πόσον είναι ασφαλές η πώληση γης σε ξένους.

Παράδειγμα 1ον. ΑΛΟΝΝΗΣΟΣ. Στα μέσα της δεκαετίας του 1980 είχα πάει για καλοκαιρινές διακοπές στο όμορφο νησί των βορείων Σποράδων την Αλόνησο. Εκεί έγινα γνώστης ενός απίστευτου γεγονότος. Σε συζητήσεις με ντόπιους μου αφηγήθηκαν την εξής ιστορία. Το 1965 έγινε ένας ισχυρός σεισμός στο νησί. Αποτέλεσμα ήταν τα παλιά πέτρινα σπίτια της χώρας να υποστούν σοβαρές ζημιές. Η τότε κυβέρνηση σε συνεργασία με την τοπική κοινότητα αποφάσισε να συνδράμει τους κατοίκους να κτίσουν καινούργια σπίτια σε νέα θέση, παραλιακή η οποία αποτέλεσε και το νέο επίγειο του νησιού. Τα επόμενα χρόνια τα παλαιά σακατεμένα πέτρινα σπίτια, με την γνωστή πηλιορείτικη αρχιτεκτονική, αγοράστηκαν τα περισσότερα από ξένους, κυρίως Γερμανούς, σε χαμηλές τιμές, οι οποίοι τα επισκεύασαν και τα εκμεταλλεύτηκαν ανάλογα. Στην παλιά χώρα λοιπόν εκτός από τα σπίτια, υπήρχε στην κεντρική πλατεία το Ηρώο του νησιού όπως συμβαίνει παντού. Σε μία εθιμοτυπική εορτή για την 28^η Οκτωβρίου στις αρχές της δεκαετίας του 80 οι νέοι Γερμανοί ιδιοκτήτες της χώρας εξέφρασαν δυσφορία και απαίτησαν την ματαίωση της εορτής με τον εθνικό και αντιναζιστικό χαρακτήρα της.

Παράδειγμα 2^{ον}. ΙΟΣ. Σύμφωνα με την τοπική εφημερίδα το 43% της έκτασης του νησιού έχει πωληθεί σε Έλληνα επιχειρηματία ο οποίος κατηγορείται για πολεοδομικές παραβάσεις, καταπάτηση αιγιαλού και άλλες 'σύννομες καταστάσεις.' Αυτά θα αναλογισθούμε ότι είναι ένα σύνηθες φαινόμενο στην Ελληνική επικράτεια. Το πραγματικό πρόβλημα είναι αλλού. Σύμφωνα με την Ελληνική και διεθνή νομολογία οι κάτοχοι νησίδων, βραχονησίδων ή μεγάλου μέρους νησιωτικής επικράτειας, είναι ταυτόχρονα και κάτοχοι της αντίστοιχης υφαλοκρηπίδας. Να φανταστεί λοιπόν κανείς αν μελλοντικά πωληθεί αυτή η έκταση σε ξένο 'fan'

αλλοδαπών ή περιέργων συμφερόντων (π.χ.Τουρκικών), τη θέμα μπορεί να δημιουργηθεί μες τη μέση του Αιγαίου.

Παράδειγμα 3^{ον}. ΛΕΡΟΣ. Πριν κάποια χρόνια μερικοί Τούρκοι επιχειρηματίες προσπάθησαν να αγοράσουν έκταση στο νησί και μάλιστα στα ανατολικά του παράλια που βλέπουν τα Τουρκικά. Βεβαίως επειδή στην συγκεκριμένη περίπτωση επρόκειτο για παραμεθόρια περιοχή, ζητήθηκε γνωμάτευση του υπουργείου Εθνικής Άμυνας και ειδικότερα του Πολεμικού Ναυτικού το εγχείρημα μετά από ανεπιβεβαίωτες ειδήσεις μάλλον ματαιώθηκε.

Παράδειγμα 4^{ον} ΝΑΞΟΣ. Τα τελευταία χρόνια υπάρχει μία διαμάχη του εμπορικού συλλόγου Νάξου σχετικά με την λειτουργία καταστήματος LIDL νησί. Το θέμα έχει ως εξής. Η εταιρία LIDL Ελλάς έχει στην κατοχή της ιδιόκτητη έκταση 12 περίπου στρεμμάτων λίγο έξω από την πόλη, στον κεντρικό δρόμο του νησιού. Φυσικά αυτή η έκταση αγοράστηκε από ντόπιους ακτήμονες διότι στο παρελθόν αποτελούσε πλούσια γεωργική γη με αμπέλια και πατατοχώραφα. Η ιστορία συζητήθηκε στο δημοτικό συμβούλιο το οποίο τοποθετήθηκε αρνητικά ως προς την λειτουργία του LIDL, κατόπιν πιέσεων του εμπορικού συλλόγου, ο οποίος θεωρεί ότι η λειτουργία του εν λόγω καταστήματος θίγει τα συμφέροντά του. Προφανώς αυτή η απόφαση ήταν υπερβατική επειδή είναι εμφανώς αντίθετη με το κοινοτικό δίκαιο, και είχε ως αποτέλεσμα, ο Δήμαρχος να υπογράψει τη λειτουργία του LIDL μετά από κυβερνητικές πιέσεις, αντιβαίνοντας στην απόφαση του δημοτικού του συμβουλίου. Τελικά για όλη αυτή την κατάσταση αναρωτιέται ο καθένας ποιος είναι ο φταίχτης, ο Δήμαρχος, το Δημοτικό συμβούλιο, η κυβέρνηση, ή αυτοί που έδωσαν πάτημα να πατήσει πόδι η LIDL στη Νάξο. Το συμπέρασμα για τον καθένα μας.

Παράδειγμα 5^{ον}(και πλέον κραυγαλέο). ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ. Αμέσως μετά το τέλος του Β΄ παγκοσμίου πολέμου μερικοί Ισραηλινοί στην καταγωγή, οδηγούμενοι από γνωστά κέντρα αποφάσεων, αγόρασαν στην περιοχή της Παλαιστίνης κάποιες χορτολιβαδικές εκτάσεις τις οποίες μετέτρεψαν σε οργανωμένες γεωργικές εκτάσεις (kimbous).

Αποτέλεσμα: Σήμερα σε αυτές τις εκτάσεις υπάρχει ένα πανίσχυρο κράτος που ονομάζεται ΙΣΡΑΗΛ και οι αυτόχθονες Παλαιστίνιοι είναι χωρίς πατρίδα.

Για όλα τα προαναφερθέντα παραδείγματα υπάρχει βεβαίως και ο αντίλογος, Θα ισχυριστεί ο καθένας, μα αφού μου προσφέρουν

ικανοποιητικό αντίτιμο για το χωράφι ή τις καυκάρες (όπως λέγονται τα άγωνα με βράχους οικόπεδα στα νησιά μας), γιατί να μην το πουλήσω.

Κοινωνικά είναι αποδεκτή η άποψη αυτή. Όμως αν συνεχιστεί αυτή η αντίληψη, μην χάσουμε και εμείς τη γη κάτω από τα πόδια μας.

*Ο Γεώργιος Μιχαήλ Δημητροκάλλης έχει διατελέσει μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης Κυκλαδικού Τύπου (Ε.ΚΥ.Τ.) καθώς και Αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας Ναξιακών Συλλόγων (Ο.ΝΑ.Σ.) όπως και του εν Αθήναις Συλλόγου Χειμαρροτσικαλαριωτών Νάξου "Η Ζωοδόχος Πηγή".